

تاثیر ۸ هفته تمرینات اسپارک بر عملکرد حرکتی (درشت و ظریف) کودکان

سندرم داون

محدثه ایرانمنش پاریزی*¹، فرناز ترابی²، آذر آقایی³

1. کارشناس ارشد، گروه رفتار حرکتی، دانشگاه پیام نور مرکز تهران جنوب، تهران، تهران، ایران (* نویسنده مسئول)

2. استادیار، گروه تربیت بدنی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

3. استادیار، گروه تربیت بدنی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

*Email: (mohadese.iranmanesh@yahoo.com)

چکیده

زمینه و هدف: هدف از پژوهش حاضر، اثر هشت هفته تمرینات اسپارک بر عملکرد حرکتی (درشت و ظریف) در کودکان مبتلا به سندرم داون صورت گرفت.

روش کار: در این مطالعه نیمه تجربی، 20 کودک سندرم داون (10 نفر کنترل، 10 نفر تجربی) که به صورت نمونه گیری دردسترس هدفمند انتخاب شده بودند، به مدت 24 جلسه تمرینی در تمرینات اسپارک شرکت کردند. همگی آزمودنی ها، قبل و بعد از تمرینات، در آزمون سنجش مهارت های حرکتی برونیکس-آزرتسکی شرکت کردند.

یافته ها: نتایج نشان داد که کودکان سندرم داون در عملکرد حرکتی به طور کلی پیشرفت معنی داری داشتند ($P < 0/05$)، اما متغیرهای سرعت دویدن و چابکی، سرعت واکنش در کودکان سندرم داون بهبود معناداری نداشتند ($P > 0/05$).

نتیجه گیری: به نظر می رسد علی رغم محدودیت های فراوان ژنتیکی اثرگذار بر کودکان مبتلا به سندرم داون، تمرینات اسپارک مبتنی بر بازی و تفریح می تواند مشکلات های حرکتی آنان را تا حد زیادی بهبود بخشد.

کلیدواژه ها: سندروم داون، اسپارک، عملکرد حرکتی.